

od A do Z
o Gwardii

KLUBY GWARDYJSKIE

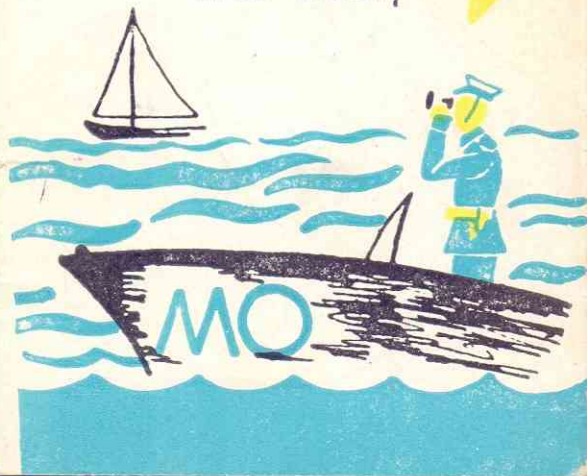
KS GWARDIA
BIAŁYSTOK — ul. Lenina 1
BKS POLONIA
BYDGOSZCZ — ul. Sportowa 2
GKS WYBRZEŻE
GDAŃSK — ul. Ogarna 29/30
KS GWARDIA
KALISZ — Jasna 1
KKS GWARDIA
KATOWICE — ul. Jagiellońska 17
KS BŁĘKITNI
KIELCE — ul. Ściegiennego 6
KS GWARDIA
KOSZALIN — ul. Krakusa i Wandę 11
TS WISŁA
KRAKÓW — ul. Reymonta 22
KS GWARDIA
LEGIONOWO
KS GWARDIA
ŁÓDŹ — ul. Worcella 21
KS GWARDIA
OLSZTYN — Al. Zwycięstwa 5
KS GWARDIA
OPOLE — ul. Korfantego 4
MKS GWARDIA
PIŁA — Pl. Staszica 7
GKS OLIMPIA
POZNAŃ — ul. Grunwaldzka 22
KS WALTER
RZESZÓW — ul. Marchlewskiego 11
ZGKS GRYF
SŁUPSK — ul. Krzywoustego 8
SKS ARKONIA
SZCZECIN — ul. Piotra Skargi 16
MKS PODCHORĄŻAK
SZCZYTNO — ul. Świerczewskiego 111
KS OLIMPIA
SZTUM — ul. Reja 1
KS BŁĘKITNI
TARNÓW — ul. Bandrowskiego 5
WKS GWARDIA
WARSZAWA — ul. Raclawicka 132
KS GWARDIA
WROCŁAW — ul. Nowotki 15
KS WISŁA-GWARDIA
ZAKOPANE — ul. Jagiellońska 20
KS GWARDIA
ZIELONA GÓRA — ul. Strzelecka 27

PATROL WODNY

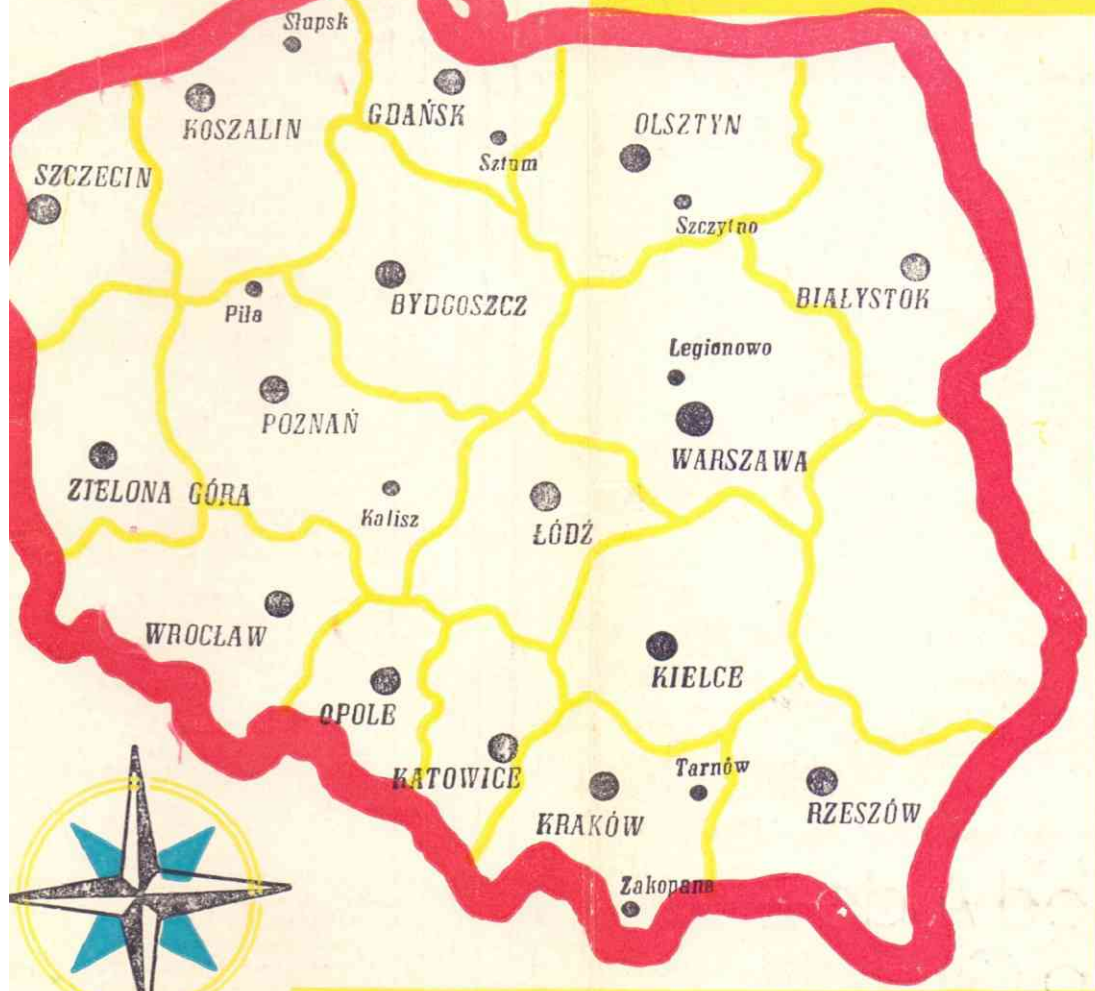
MO

CZUWA NAD BEZPIECZEŃSTWEM TWOJEGO ŻYCIA

PRZESTRZEGAJ ŚCIŚLE OBOWIĄZUJĄCYCH
PRZEPISÓW PODCZAS PRZEBYWANIA
NAD WODĄ

KLUBY GWARDYJSKIE

Bywalcom stadionów i hal sportowych nie są obce ciemnoniebieskie dresy z czerwono-biało-niebieskim emblematem. Wiadomo, że to reprezentanci Federacji Klubów Sportowych Gwardia. Jesteśmy wprawdzie najmniejszą pod względem ilościowym organizacją sportową w Polsce, co jednak ku naszemu zadowoleniu nie jest równoznaczne z osiągnięciami.

Federacja zrzesza 24 kluby, w tym 16 w miastach wojewódzkich z łączną liczbą 41 tysięcy członków.

Zdecydowana większość klubów gwardyjskich to kluby młode, powstałe po wojnie, dzięki inicjatywie działaczy zapaleńców, w których pojęciu nie mogła się dźwigać nowa polska państwowość bez równoległego rozwoju sportu.

W ciężkich pierwszych latach powojennych, mimo wielu trudności, znaleźli oni czas na sport i wychowanie fizyczne wśród pracowników Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Ludzie którzy mogą się dziś mianować założycielami sportu gwardyjskiego, rekrutowali się przeważnie ze środowiska sportowego. Byli to więc działacze czy zawodnicy, którym wojna i okupacja przerwały karierę lub działalność sportową. Nic więc dziwnego, że wykorzystali pierwszą nadarzącą się okazję, by trwałym czynem zmanifestować swoje przywiązanie do sportu.

Trafiając na podatny grunt w kierownictwie resortu, marzenia działaczy stały się rzeczywistością. Luźne nie powiązane klubiki milicyjne przeobraziły się w federację zajmującą poczesne miejsce w hierarchii polskiego sportu.

Z przedwojennych klubów sportowych akces do Federacji zgłosiły: Wisła Kraków, Polonia Bydgoszcz i Wisła-Gwardia Zakopane. W roku 1965 jubileusz 20-lecia obchodzili: Wybrzeże Gdańsk, Gwardia Katowice, Błękitni Kielce i Gwardia Wrocław. W tym roku: Wisła (60-lecie), zakopiańska Wisła-Gwardia 40-lecie, oraz jubileusz 20-lecia Gwardia Koszalin, Gwardia Opole, Arkonka Szczecin i Walter Rzeszów.

KLUBY GWARDYJSKIE

KS GWARDIA
BIAŁYSTOK — ul. Lenina 1

BKS POLONIA
BYDGOSZCZ — ul. Sportowa 2

GKS WYBRZEŻE
GDAŃSK — ul. Ogarna 29/30

KS GWARDIA
KALISZ — Jasna 1

KKS GWARDIA
KATOWICE — ul. Jagiellońska 17

KS BŁĘKITNI
KIELCE — ul. Ściegiennego 6

KS GWARDIA
KOSZALIN — ul. Krakusa i Wandy 11

TS WISŁA
KRAKÓW — ul. Reymonta 22

KS GWARDIA
LEGIONOWO

KS GWARDIA
ŁÓDŹ — ul. Worcella 21

KS GWARDIA
OLSZTYN — Al. Zwycięstwa 5

KS GWARDIA
OPOLE — ul. Korfantego 4

MKS GWARDIA
PIŁA — Pl. Staszica 7

GKS OLIMPIA
POZNAŃ — ul. Grunwaldzka 22

KS WALTER
RZESZÓW — ul. Marchlewskiego 11

ZGKS GRYF
SŁUPSK — ul. Krzywoustego 8

SKS ARKONIA
SZCZECIN — ul. Piotra Skargi 16

MKS PODCHORĄŻAK
SZCZYTNO — ul. Świerczewskiego 111

KS OLIMPIA
SZTUM — ul. Reja 1

KS BŁĘKITNI
TARNÓW — ul. Bandrowskiego 5

WKS GWARDIA
WARSZAWA — ul. Raclawicka 132

KS GWARDIA
WROCŁAW — ul. Nowotki 15

KS WISŁA-GWARDIA
ZAKOPANÉ — ul. Jagiellońska 20

KS GWARDIA
ZIELONA GÓRA — ul. Strzelecka 22

Kluby gwardyjskie prowadzą działalność w 24 dyscyplinach. Osiem, z uwagi na ich popularność lub tradycję względnie specyfikę dla resortu, objętych jest priorytetem równoznacznym z maksymalnie dostępnymi przywilejami, wyrażającym się w doborze wyspecjalizowanej kadry trenerskiej oraz opieką ze strony aktywu społecznego i odpowiednio wyposażoną bazą treningową.

Do dyscyplin priorytetowych należą: boks, gimnastyka, judo, lekka atletyka, koszykówka, piłka nożna, pływanie i strzelectwo.

Progresja wyników sportowych uwarunkowana jest wieloma względami. Przede wszystkim przychylna atmosfera środowiska, dalej wysoko kwalifikowana kadra trenerska, oddany i fachowy zespół działaczy społecznych i wreszcie nowocześnie wyposażona baza treningowa.

Od dawna już kierownictwo sportu gwardyjskiego doszło do przekonania o wyższości systemu wychowania własnej młodzieży, związanej z macierzystą organizacją od najmłodszych lat. Od dawna też stara się zgromadzić u siebie i zapewnić optymalne warunki trenerom wysokiej klasy, bez których nie może być mowy o wielkim wyczynie. Stała rozbudowa urządzeń sportowych stwarza dogodne warunki warsztatowe dla pracy szkoleniowej. Przyjacielska atmosfera w klubach gwardyjskich zachęca działaczy do pracy w sekcjach.

Pozostał problem ostatni i najważniejszy, celowo pominięty przy wyszczególnianiu składników powodzenia działalności sportowej. Pominięty dlatego, że wymaga szerszego omówienia. Chodzi mianowicie o dopływ młodzieży.

Niezależnie od tradycyjnego systemu werbowania młodych ludzi do sportu, Gwardia prowadzi szeroko zakrojoną akcję sportu masowo-rekreacyjnego dla pracowników resortu i ich rodzin. O ile sport uprawiany dla zdrowia przez pracowników nie ma dużo wspólnego z wyczynem, o tyle zaangażowanie dzieci w sport o charakterze zabawowym dostarczyło nam nie jednego wybitnego sportowca.

Korzyść stąd niewątpliwa, bowiem coraz bardziej

IMPONUJĄCA PIRAMIDA, W WYKONANIU SPORTOWCÓW GWARDII, PODCZAS DEFILADY SPORTOWEJ W ŚWIĘTO XX-LECIA POLSKI LUDOWEJ

postępująca etyka w parze z przywiązaniem do macierzystego klubu, powoli lecz systematycznie przywraca mocno nadwerżone pojęcie umiłowania i wierności własnym barwom klubowym. Nie bez znaczenia jest również praca wychowawcza z młodzieżą, narażoną na szereg pokus cywilizacji. Sport może stać się najbardziej prawidłowym ujęciem młodzieńczej energii.

Nie twierdzimy, że u nas jest już najlepiej. Możemy jednak zapewnić, że nasz system podejścia do młodzieży złożył się między innymi na osiągnięcia, o których będzie mowa na następnych stronach.

LAUREACI

PLEBISCYTU NA NAJLEPSZEGO
SPORTOWCA FEDERACJI KLUBÓW
SPORTOWYCH GWARDIA W ROKU 1965

1

JERZY KULEJ

boks

WKS Gwardia Warszawa

2

MARIAN DUDZIAK

lekka atletyka

GKS Olimpia Poznań

3

KAZIMIERZ JAREMCZAK

judo

GKS Wybrzeże Gdańsk

4

BOHDAN LIKSZO

koszykówka

TS Wisła Kraków

5

JÓZEF SĄDURSKI

strzelectwo

KS Gwardia Zielona Góra

6

ARTUR OLECH

boks

KS Gwardia Wrocław

7

ANDRZEJ TRAJDA

strzelectwo

WKS Gwardia Warszawa

8

WIESŁAW LANGIEWICZ

koszykówka

TS Wisła Kraków

9

ZBIGNIEW DREGIER

koszykówka

GKS Wybrzeże Gdańsk

10

JÓZEF GRZESIAK

boks

KS Gwardia Wrocław

J. KULEJ

M. DUDZIAK

K. JAREMCZAK

B. LIKSZO

J. SĄDURSKI

A. OLECH

A. TRAJDA

W. LANGIEWICZ

Z. DREGIER

J. GRZESIAK

LEKKA ATLETYKA

gwardyjska po latach szczytowych osiągnąć (1949—52) do roku 1960 przechodziła okres krytyczny. Jednakże od tego momentu datuje się stały, systematyczny wzrost poziomu. Kończą swą wielką karierę sportową Andrzej Zieliński, Andrzej Karcz, Andrzej Makowski i Janusz Gronowski, lecz nie zagraża to pozycji Gwardii, gdyż pojawili się nowi: Dudziak, Komar, Sobieska, Wójcik, Puławski, Nowakowski, Detko, Podolak.

Gwardia posiada łącznie 6 sekcji lekkoatletycznych. W roku 1961 do I ligi wszedł pierwszy zespół Federacji — warszawska Gwardia, po trzech latach następny — Gwardia Olsztyn i w ubiegłym roku krakowska Wisła. Trzy dalsze drużyny to zespoły drugoligowe; Wybrzeże Gdańsk, Olimpia Poznań Gwardia Wrocław.

W indywidualnych mistrzostwach Polski ostatnich lat lekkoatleci gwardyjscy wielokrotnie stawali na najwyższym podium, stanowiąc pokaźny procent kadry narodowej i reprezentacji Polski.

Również na arenie międzynarodowej, szczególnie w dorocznych Spartakiadach pionów sportowych odpowiedników Gwardii, nawiązujemy skuteczną walkę z takimi potęgami jak Dynamo ZSRR i NRD. Kijowska Spartakiada w roku 1964 zakończyła się dużym sukcesem gwardzistów, którzy wrócili ze stolicy Ukrainy w aureoli wicemistrzów.

W „srebrnej” sztafecie w Tokio, uczestniczyło dwóch zawodników Gwardii: Zieliński i Dudziak. W ubiegłym roku, wskutek kolizji terminu Spartakiady z mistrzostwami Polski, Gwardia nie wzięła udziału w sofijskim spotkaniu, wzamian za to

gwardziści zagarnęli osiem tytułów mistrzowskich. W tym roku miejscem Spartakiady był Olsztyn. Gwardziści obronili pozycję zdobytą w Kijowie.

MARIAN DUDZIAK (OLIMPIA POZNAŃ) —
NAJLEPSZY SPRIINTER EUROPY W ROKU
1965

GIMNASTYKA

w Gwardii — to w pierwszym rzędzie dziewczęta krakowskiej Wisły z Ochmańską, Zeman i Lech na czele oraz mężczyźni warszawskiej Gwardii z plejadą znanych nazwisk: Rokosa, Symonowicz, Jankowicz.

Mistrzostwa Polski juniorów potwierdziły słuszność

BARBARA ZEMAN (WISŁA KRAKÓW) —
JEDNA Z NAJLEPSZYCH POLSKICH GIM-
NASTYKIEK

JAN JANKOWICZ
— WIELOKROTNY MISTRZ
POLSKI W GIMNASTYCE
— W KARYKATURZE
E. AŁASZEWSKIEGO

obranego kierunku szerokiego szkolenia młodzieży. Oba kluby znalazły się w ścisłej czołówce w punktacji ogólnej mistrzostw. Z taką bazą łatwiej będzie rywalizować z klubami wojskowymi i związkowymi.

Sytuacja w gimnastyce żeńskiej przedstawia się nieco korzystniej niż w męskiej, gdyż wiecznie młodą Barbarę Eustachiewicz mogą już z powodzeniem zastąpić młode wiślaczki, podczas gdy z następcami Jankowicza nie jest jeszcze zbyt różowo. Najlepszych juniorów warszawskich dzieli spory dystans od klasy zasłużonych mistrzów. Błędy przeszłości na odcinku szkolenia młodzieży wychodzą z całą jaskrawością i niełatwo będzie załatać kilkuletnią lukę. Chyba, że ambicja kadry trenerskiej i utalentowanego zaplecza przyczyni się do jak najszybszego zniwelowania różnicy poziomu. Porównanie sił gimnastyków Gwardii z reprezentacjami bratnich organizacji wypadło dotąd korzystnie. Wprawdzie sukcesu z roku 1961 w postaci pierwszego miejsca w Spartakiadzie nie udało się dotąd powtórzyć, jednak drugie czy nawet trzecie miejsce w tak doborowym gronie też nie jest do pogardzenia.

Wartość sukcesów w gimnastyce sportowej zwiększa się, biorąc pod uwagę mozolną, wieloletnią pracę konieczną do opanowania szeregu skomplikowanych ćwiczeń, szczególnie w układach obowiązkowych.

JUDO

najmłodsza obok rugby dyscyplina sportowa w Polsce, trafiła w Gwardii na podatny grunt i od roku 1956 rozwija się nadzwyczaj dynamicznie. Zaczęło się od Ryszarda Zieniawy — niezmordowanego propagatora judo na terenie Gdańska. Za wodnik, trener i działacz w jednej osobie — potrafił wytworzyć odpowiednią atmosferę, dzięki czemu sekcja gdańskiego Wybrzeża zmonopolizowała tytuł drużynowego mistrza Polski. Skład swój oparła na znanych zawodnikach, wystarczy przytoczyć kilku: Jaremczak, Okrój, Kur, Wiśniewski, no i oczywiście wielokrotny mistrz Polski wszehwag — wspomniany już Ryszard Zieniawa. Możemy się pochwalić posiadaniem w naszych szeregach — jedynych w historii polskiego judo — medalistów Mistrzostw Europy (Łaksa z Krakowa — srebrny medal oraz Okrój i Jaremczak z Gdańska — brązowy).

Druga czołowa sekcja judo to krakowska Wisła

RYSZARD ZIENIAWA
— WIELOKROTNY
MISTRZ
POLSKI W JUDO
— W KARYKATURZE
E. AŁASZEWSKIEGO

z wielokrotnym mistrzem Polski Czesławem Łaksą i zawodnikami tej klasy, co Suchan i Kalina. Prawidłowy rozwój wykazują — spośród pozostałych 10 sekcji — Wrocław z Siewiorem i Mackiewiczem, Bydgoszcz z młodym utalentowanym Gwizdałą.

Widoczne postępy poczynili juniorzy warszawskiej Gwardii, sięgając w trzecim roku działalności po wicemistrzostwo Polski.

Również w Spartakiadach nasi judocy ustępują tylko swoim kolegom z ZSRR i NRD.

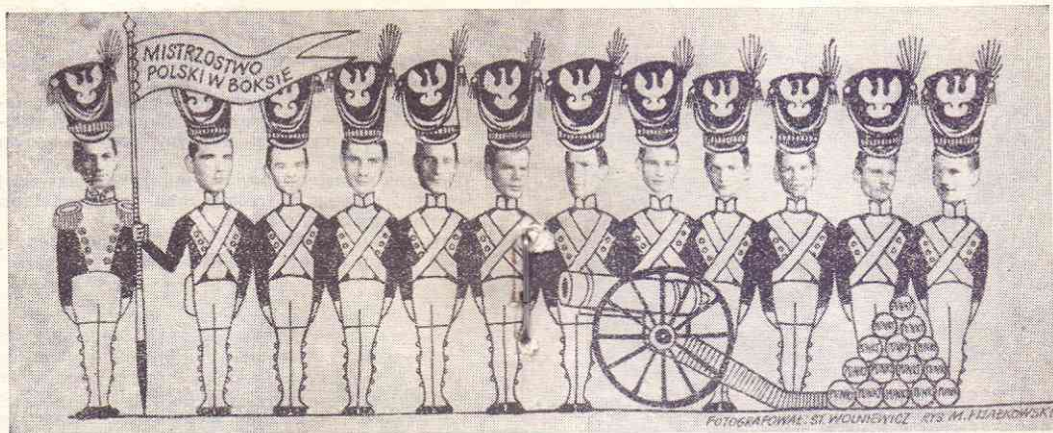
BOKS

to zdecydowanie najmocniejsza pozycja Gwardii w polskim sporcie. Wprawdzie trudno nam imponować ilością sekcji, których mamy zaledwie 10, jednakże ta dziesiątka, to cztery sekcje pierwszoligowe i pięć drugoligowych.

Niewątpliwym paradoksem miał miejsce do roku ubiegłego. Pion szczytujący się w przeszłości takimi nazwiskami jak Antkiewicz, Kasperczak, Stefaniuk, obecnie naspikowany medalistami olimpijskimi i triumfatorami mistrzostw Europy (Walasek, Kulej, Olech, Grzesiak) przez cały okres dwudziestolecia nie potrafił wywalczyć tytułu drużynowego mistrza Polski.

Na otarcie łez pozostało jedyne wicemistrzostwo I ligi wywalzone przez gdańskie Wybrzeże.

Rok 1966 przełamał wreszcie pechową passę. Rozgrywki I ligi zakończyły się błyskotliwym suk-

MISTRZ POLSKI W BOKSIE NA ROK 1966 — DRUŻYNA WROCŁAWSKIEJ GWARDII

cesem wrocławskiej Gwardii. Triumf ten to nie tylko osiągnięcie naszego gwardyjskiego sportu, lecz również Dolnego Śląska, gdzie boks obok piłki nożnej i żużla wzbudzał zawsze największe zainteresowanie.

Do kolejnego, tym razem dwuletniego cyklu rozgrywek I ligi, wrocławska Gwardia — pod wodzą trenera Michała Szczepana — staje w pełnym składzie, mając do dyspozycji pięściarzy otrząskanych w bojach ligowych. Aktualną kadrę klubu stanowią: Ciuka, Dąbrowski, Daśal, Denderys, Grzesiak, bracia Olechowcie, Pałys, Śliwa, Trażewski, Witkowski, Załęski i Ziółkowski.

Z pozostałych 3 drużyn I ligi, trudno typować kto lepszy: warszawska Gwardia czy gdańskie Wybrzeże. Pierwsza to wyrównany zespół oparty na uznanych sławach, medalistach olimpijskich Kuleju i Walasku, uzupełniony Wichmanem, Rękawkiem, Ratowskim, Dębickim oraz Kamińskim, Laskiem, Łukomskim, Niedzińskim, Szymaniakiem i Zygarińskim.

Sezon 1966/67 warszawscy gwardziści rozpoczęli obiecująco, dając do zrozumienia, że należy się z nimi poważnie liczyć. Otuchą zapewne fakt wy-

rażnego postępu pracy szkoleniowej z młodzieżą, bez czego trudno byłoby zastąpić najslawniejszych asów, którzy przekażą swoje rękawice młodszym. Wychowankowie Aleksego Antkiewicza — bokserzy gdańskiego Wybrzeża — to znani i groźny zespół mający w swym składzie wicemistrza Europy Skrzypczaka, wielokrotnego mistrza Polski Knuta, świetnych techników Grajewskiego i Kuleszę, rutynowanego Dampca i sporo młodzieży, wśród nich Fabicha Micheja.

Szczególnie korzystnie prezentuje się drużyna gdańska w ringu. Od muchy do ciężkiej same „smukłe, wysokie zgrabne chłopak”.

Łódzka Gwardia, mimo kilku rutynowanych pięściarzy (Misiak, Stańczykowski, Kubacki, Józefowicz), nie błyszczała w ostatnich latach, są jednak groźni, szczególnie na własnym ringu przy własnej publiczności, wypełniającej z reguły Pałac Sportowy.

Pozostałe sekcje bokserskie Gwardii, reprezentują poziom nieco słabszy i startują w rozgrywkach II ligi. Są to drużyny Błękitnych Kielce, z wiecznie młodym Drogoszem, krakowska Wisła, poznańska Olimpia oraz Gwardia Białostok i Zielona Góra.

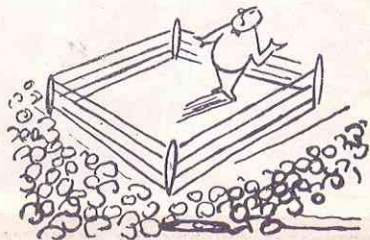

CZTERECH PIĘCIARZY
GWARDII WESZŁO W SKŁAD
REPREZENTACJI POLSKI NA
IGRZYSKA OLIMPIJSKIE
W TOKIO.

W CZASIE PRZYGOTOWAŃ
OLIMPIJSKICH SPORTO-
WCY — WŚRÓD NICH
GWARDZIŚCI — GOŚCILI
DOSTOJNYCH GOŚCI: AU-
TORA „DYSKU OLIMPIJ-
SKIEGO” JANA PARAN-
DOWSKIEGO I ŚWIATOWEJ
SŁAWY PIANISTĘ WITOLDA
MAŁCUŻYŃSKIEGO

POJAZD MA CZĘŚCI
ZAMIENNE — TY NIE!
PAMIĘTAJ O TYM ROZWIJAJĄC
NADMIERNĄ SZYBKOŚĆ!

ARTUR OLECH — SREBRNY MEDALISTA
OLIMPIJSKI W BOKSIE — W KARYKA-
TURZE E. AŁASZEWSKIEGO

**KOSZYKARZE GWARDYJSCY STANOWIĄ
TRZON DRUŻYNY NARODOWEJ W ME-
CZACH MIĘDZYPANSTWOWYCH**

KOSZYKÓWKA

gwardyjska kojarzy się natychmiast z Wisłą Kraków (Wawelskie Smoki) i z GKS Wybrzeże Gdańsk (Gdańscy Korsarze). Nie mniejszą sławą cieszą się żeńskie zespoły Wisły i poznańskiej Olimpii, mimo braku sportowego pseudominu, będącego dziełem prasy sportowej.

Drużyny te nie wymagają specjalnej reklamy — ich osiągnięcia zapisały je trwale w historii polskiej koszykówki.

Wawelskie Smoki od lat nie zeszły niżej trzeciej lokaty w ekstraklasie, a szczególną popularność zdobyły sobie dzięki niebagatelnemu sukcesowi, jakim było zwycięstwo w wielkim festiwalu koszykówki w ubiegłym roku w Krakowie. Zdobywca Pucharu Europy Real Madryt i reprezentacja Europy musiały uznać wyższość wiślaków.

Wszystko wskazuje na to, że drużyna niegrającego już dziś Pacuły, prowadzona przez mgr J. Mikułowskiego w składzie: Likszo, Langiewicz, Malec, Grzywna, Wójcik, Niewodowski, Piotrowski, Michałowski, Guzik, Słotowicz i bracia Pietrzykowie nieprędko zrezygnuje z czołowej pozycji.

Gdański zespół Jana Rudelskiego ze swoimi filarami Dregierem, dr Młynarczykiem i Wysockim,

**IGRANIE Z ŻYCIEM
— TO PROWADZENIE POJAZDU
W STANIE NIETRZEŻYWM!**

uzupełniony wybijającymi się koszykarami: Jezierskim, Lewińskim, Gostomskim, Czarnowskim, Reszkowiczem, Bombką, Brodą, Tomaszewskim i Wojsznisem nie był i nie jest dostarczycielem punktów dla pozostałych ligowców, o czym przekonały się na własnej skórze czołowe drużyny. Poza potentatami, sekcje koszykówki istnieją w Pile, Szczytnie, Warszawie i Wrocławiu. Żeński „kosz” reprezentują dwa zespoły I-ligowe Krakowa i Poznania. Krakowianki górują nad swoimi klubowymi kolegami „po fachu”, gdyż od kilku lat niepodzielnie panują i nie mają zamiaru oddać swojej mistrzowskiej korony. Cóż w tym zresztą dziwnego, skoro trener mgr L. Miętta kolekcjonuje takie zawodniczki jak Krystyna Liszko, Alina Szostak, Irena Górka-Szaflik czy Janina Wojtal wraz z obiecującą młodzieżą: Nowak, Matejko, Michalik, Cembronowicz, Matias, Sała, Romanowska i siostrami Czuwaj. Niewątpliwym sukces zanotowały ostatnio poznanianki. Trener E. Dylewicz wprowadził swoje dziewczęta na trzecie miejsce, czego przed ligowym „gongiem” nikt się nie spodziewał.

**DOJDŹ
DO
SKRZYŻOWANIA!
TAM
PRZEJDZIESZ
BEZPIECZNIE!**

**KRYSTYNA LIKSO
— CZOŁOWA
KOSZYKARKA POLSKA
— W KARYKATURZE
E. AŁASZEWSKIEGO**

PIŁKA NOŻNA

kłóra z racji popularności i społecznego zapotrzebowania powinna błyszczać ponad innymi sportami — przytęczała w Gwardii swój blask. W roku 1964 przykry los spotkał krakowską Wisłę. Po raz pierwszy w historii drużyna opuściła I ligę.

Dobrze, że nie poszła śladem innych byłych pierwszoligowców i regres nie pogłębił się dalej. Po rocznej kwarantannie, Wisła wróciła do I ligi. Jesienną rundę zakończyli wiślaczy na drugiej pozycji!

Wyniki wiosennej rundy upoważniły wprawdzie do optymizmu, jednak losy tytułu wicemistrza Polski ważyły się do ostatniej niedzieli ligowej. Wywalczyli go „wiślaczy” ustępując jedynie bezprzeczenie najlepszej polskiej jedenasiedmiej Zabrze.

Piękny to prezent sekcji piłkarskiej dla klubu obchodzącego jubileusz 60-lecia. Odżyły krakowskie tradycje — na płotach i murach co raz częściej pokazują się napisy — Wisła Pany.

Los Wisły sprzed dwóch lat dzieli dziś warszawska Gwardia. Niezapomniane Harpagony Hachorka, Baszkiewiczca i Stefaniszyna przeżywają groźny kryzys. Fatalna pozycja czerwonej latarni prześladowała warszawian od początku rozgrywek. Niepowodzenia nie zawsze zafamują (vide Wisła), chociaż dużo łatwiej spaść z pierwszej ligi niż do niej powrócić. Wprawdzie warszawska Gwardia swój jubileusz 20-lecia obchodzi dopiero w rok 1968, jednak piłkarze zechcą chyba szapentować swój powrót w wigilię klubowego święta.

Lecz nie na tych dwóch drużynach kończy się gwardyjskie piłkarstwo. Do drugiej ligi awanso-

wała Olimpia Poznań i Polonia Bydgoszcz, szczyńska Arkonia będzie musiała na drugoligowe ostrogi poczekać do następnego roku. Po dokonaniu przez Polski Związek Piłki Nożnej reorganizacji rozgrywek piłkarskich (utworzenie lig międzywojewódzkich) w tzw. trzeciej lidze wystartują w jesieni cztery zespoły — Błękitni Kielce rezerwa Wisły, Gwardia Olsztyn i Arkonia Szczecin.

Poza wymienionymi w rozgrywkach wojewódzkich uczestniczą sekcje piłkarskie Gwardii Koszalin, Gryfa Słupsk, Waltera Rzeszów i Gwardii Wrocław.

**PAMIĘTAJ!
DOBRZY PŁYWACY TEŻ TONĄ!
NIE RYZYKUJ!
BĄDŹ ROZSĄDNY!**

**„ZMIANA WARTY”
— BRAMKARZ
WARSZAWSKIEJ
GWARDII
STEFANISZYN —
PRZEKAZUJE
SWOJĄ ŚWIĄTYNIĘ
POCIALIKOWI — RYS.
E. AŁASZEWSKIEGO**

STRZELECTWO SPORTOWE

domena klubów wojskowych i gwardyjskich, jest u nas poważnie rozwinięta i otoczona specjalną opieką. W rozgrywkach I ligi strzeleckiej uczestniczą 4 drużyny: Gwardia Zielona Góra, Gwardia Warszawa, Wisła Kraków i Gwardia Opole.

Pierwsze dwa zespoły zanotowały na swoim koncie szereg sukcesów, zaliczając się wielokrotnie do czołówki krajowej. Aktualnie najlepszy zespół stanowią strzelcy zielonogórscy, dzięki licznej i utalentowanej młodzieży. Talent i pracowitość juniorów, podparta kilkoma zawodnikami o międzynarodowej renomie, pozwoliła na zbudowanie silnego zespołu, prowadzącego po pierwszym rzucie tegorocznej I ligi. Wokół medalisty mistrzostw Europy Józefa Sadurskiego i wielokrotnego mistrza Polski Stanisława Maruchy, zgromadziła się spora grupa młodzieży (Pędzisz, Bartkowiak, Tajsner, Ciupik). Drużyna zielonogórskiej Gwardii jest jedynym pierwszoligowcem Ziemi Lubuskiej.

Nie dużo słabszy poziom reprezentuje warszawska Gwardia ze swoimi asami Kalmusem, Trajdą i Chmurą, jednakże trudności treningowe — związane z brakiem własnej strzelnicy — nie pozwalają na pełne wyeksponowanie możliwości zawodników.

Pozostałe drużyny I ligi (Kraków, Opole) nie reprezentują jeszcze tej klasy co dwie poprzednie, nie grozi im jednak widmo pożegnania się z elitą krajowego strzelectwa.

Do ściśle wycynowanych sekcji zaliczyć jeszcze trzeba olsztyńską Gwardię, natomiast pozostałe sekcje w Katowicach, Łodzi, Pile, Rzeszowie, Słupsku, Szczytnie, Kielcach i Wrocławiu łączą wyczyn z masowością, nie rezygnując z szans na awans do II ligi.

PLYWANIE

reprezentowane jest w Gwardii przez 3 sekcje: Wisłę Kraków, Olimpię Poznań i Arkonie Szczecin. Dopiero od dwóch lat jedna z tych sekcji (krakowska) dysponuje odpowiednimi warunkami treningowymi, dzięki własnemu krytemu i otwartemu basenowi.

Nie pozostało to bez wpływu na wyniki. Do niedawna wiślacy nie liczyli się nawet w skali Federacji, dziś są najlepszą sekcją. Trener W. Kękuś objął szkoleniem szerokie rzesze młodzieży i efekty nie dały długo na siebie czekać. Oczywiście pływaniu w Gwardii, analogicznie jak w całym kraju, daleko jeszcze do średniego nawet poziomu europejskiego, stąd nie można mierzyć postępu i sukcesów szkoleniowych miarą ściśle wyczynową. Sekcje Poznania i Szczecina również doczekały się poprawy warunków treningowych, wykorzystując zorganizowane przez Polski Komitet Olimpijski ośrodki szkoleniowe.

W punktacji mistrzostw Polski w kategorii dzieci, kluby gwardyjskie uzyskały czołowe lokaty, co wskazuje na prawidłowy tok szkolenia. Na efekty trzeba będzie jednak kilka lat poczekać. Równoległe do sekcji pływackiej rozwija się w Szczecinie piłka wodna. Dwukrotne wicemistrzostwo Polski waterpolistów Arkonii wynagrodziło trud znanego entuzjasty piłki wodnej — szczecińskiego trenera M. Knausza.

W sportach nie objętych priorytetem, kluby gwardyjskie także odgrywają niepoślednią rolę

• w hokeju na lodzie — bydgoska Polonia uczestniczy w pierwszej, a krakowska Wisła w II lidze. Drużyna występuje jako Wisła Nowy Targ. Juniorzy Polonii osiągnęli poważny sukces zdobywając mistrzostwo Polski juniorów.

• kajakarze opolskiej Gwardii uzyskali III miejsce we współzawodnictwie spartakiadowym za rok 1965.

• sekcje kolarskie Gwardii Katowice i Gwardii Łódź organizują doroczne międzynarodowe wyścigi uliczne. Łódzka sekcja zaczyna odgrywać znaczącą rolę w konkurencjach torowych. Pozostałe dwie sekcje w Białymstoku i Szczecinie nie wychodzą poza zasięg lokalny.

• jedyna sekcja narciarska Wisły-Gwardii w Zakopanem — w oficjalnej punktacji klubowej PZN wysunęła się zdecydowanie na pierwsze miejsce. Wprawdzie w konkurencjach klasycznych gwardziści odbiegają poziomem od SNPTT czy Startu, za to nie mają sobie równych w konkurencjach alpejskich. Wszystkie czołowe miejsca w zjazdach i slalomie padły w tym roku łupem zakopiańskich wiślaków. Główni autorzy tych osiągnięć to Jerzy Woyna-Orlewicz, Maria Szatkowska, oraz śmiało

NARCIARZE ZAKOPIAŃSKIEJ WISŁY-GWARDII DOMINUJĄ NA TATRZAŃSKICH TRASACH ZJAZDOWYCH

Blumowego "Medii" 507-48
Zarek 253-80

atakujące pozycje mistrzów młode zawodniczki Bugajska i Majerczyk.

• przyjemną niespodziankę sprawili młodzi piłkarze ręczni GKS Wybrzeże Gdańsk. Wychowankowie trenera L. Walleranda, nie ułękli się sławy mistrza Polski wrocławskiego Śląska i efektywnym zwycięstwem „w jaskini lwa” przypieczętowali swój tytuł mistrzowski.

Gdański zespół poszedł odważnie na odmłodzenie drużyny i tym razem eksperyment się w pełni udał. Ofiarność i ambicja, poparta solidnym przygotowaniem przyniosła rezultaty.

• w tym sezonie powiodło się opolskim gwardzistom — drużynie, która dotąd nie schodziła niżej trzeciego miejsca w I lidze. W tym roku musieli się zadowolić siódmym.

• w siatkówce męskiej jedną z czołowych drużyn w kraju jest wrocławska Gwardia, mistrz Spartakiady XX-lecia. Z żeńskich sekcji najlepsza jest nadal Wisła Kraków, aktualny wicemistrz Polski.

• zawodnik sekcji tenisowej wrocławskiej Piotr Jamroz zakwalifikował się do reprezentacji Polski na mecze o Puchar Davisa oraz zdobył tytuł wice-mistrza Polski w singlu i mistrza w grze mieszanej.

• zapaśnicy warszawskiej Gwardii uczestniczą w rozgrywkach I ligi w obu stylach, wolnym i klasycznym. Filarami zespołów są wielokrotni mistrzowie Polski — Zurawski, Hajduk i Macioch.

• sekcje żużlowe bydgoskiej Polonii i gdańskiego Wybrzeża znane są ze swojej aktywności. Organizują liczne imprezy w doborowej obsadzie międzynarodowej. Zawodnicy tych sekcji Podlecki, Kajzer i Połukard są wysoko notowani na giełdzie krajowej.

Jak wynika z krótkiego przeglądu pozycji Gwardii w sporcie krajowym, istnieją realne szanse utrzymania drugiego miejsca wywalzonego na Spartakiadzie XX-lecia w roku 1964, jednakże pod warunkiem jeszcze skuteczniejszej realizacji założeń szkoleniowych i wychowawczych.

Druk na zlecenie Federacji Klubów Sportowych „Gwardia”

WDD — Zam. 166/A — 40.000 — Z-9/1861

PATROL WODNY

MO

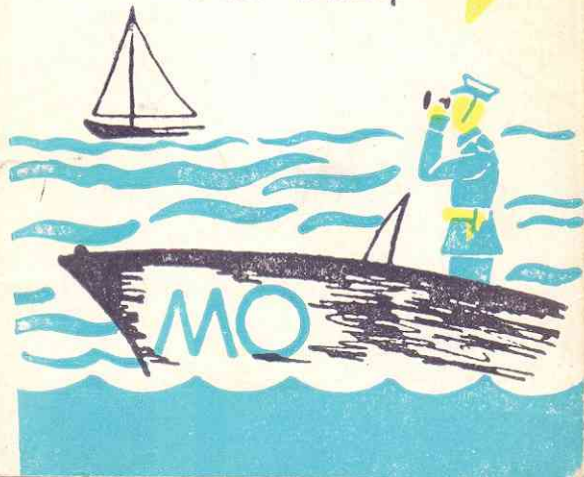
OSTRZEŻUWA

NAD BEZPIECZEŃSTWEM

TWOJEGO ŻYCIA

PRZESTRZEGAJ ŚCIŚLE OBOWIĄZUJĄCYCH
PRZEPISÓW PODCZAS PRZEBYWANIA

NAD WODĄ

ROK JUBILEUSZOWY KLUBÓW GWARDYJSKICH

ARKONIA

20
LAT

SZCZECIŃSKIEGO
KLUBU
SPORTOWEGO

1906 60 1966
LAT

TOWARZYSTWA
SPORTOWEGO
WiSŁA
W KRAKOWIE

20
LAT
KLUBU SPORTOWEGO
GWARDIA
W OPOLU

20
LAT

KLUBU SPORTOWEGO
GWARDIA
W KOSZALINIE

20
LAT
KLUBU SPORTOWEGO
WALTER
W RZESZOWIE